

การตกเลือดหลังคลอดระยะแรกมีผลกระทบอย่างมากต่อภาวะสุขภาพของมารดาและเป็นสาเหตุสำคัญของการตายของมารดา ดังนั้นการป้องกันที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดผลกระทบดังกล่าวจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก การศึกษาเชิงเปรียบเทียบชนิดศึกษาย้อนหลังและไปข้างหน้าแบบไม่ควบคุมก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการตกเลือดหลังคลอดระยะแรกในมารดาตั้งครรภ์ครบกำหนดที่คลอด ณ โรงพยาบาลเชียงคำ จังหวัดพะเยา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย มารดาที่ได้รับการดูแลตามปกติระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2552 จำนวน 322 คน และกลุ่มตัวอย่างมารดาที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553 จำนวน 315 คน เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการศึกษา คือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการตกเลือดหลังคลอดระยะแรกโดยชญาณิศวรร กุณา พ.ศ. 2552 การดำเนินการศึกษาประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้และการประเมินผลของสภาวะสุขภาพทางกายและสุขภาพแห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (1999) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกจำนวนมารดาที่มีการตกเลือดหลังคลอดระยะแรก จำนวนมารดาที่มีภาวะช็อคหลังคลอด และจำนวนมารดาที่ได้รับเลือดทดแทนหลังคลอด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติทดสอบความน่าจะเป็นของฟิชเชอร์

ผลการศึกษาพบว่ามารดาหลังคลอดที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีส่วนการเกิดการตกเลือดหลังคลอดระยะแรกน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีสัดส่วนภาวะช็อคหลังคลอดและการได้รับเลือดทดแทนหลังคลอดไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบกับมารดาหลังคลอดที่ได้รับการดูแลตามปกติ

ผลการศึกษาครั้งนี้ยืนยันได้ว่าการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการตกเลือดหลังคลอดระยะแรกไปใช้สามารถเพิ่มคุณภาพของผลลัพธ์ได้

Early postpartum hemorrhage (PPH) has major impacts on maternal health and is a significant cause of maternal death. Therefore effective prevention is important and needed to alleviate such aforementioned impacts. This comparative, retrospective and prospective uncontrolled before and after intervention study was conducted to determine the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPGs) for prevention of early PPH among term mothers who gave births at Chiangkham hospital, Phayao province. The study samples consisted of 322 mothers who received usual nursing care between February and June 2009 and 315 mothers who received care based on the CPGs between February and June 2010. The instrument was the CPGs for prevention of early PPH by Chayanit Kuna (2009). A guide to the implementation and evaluation of the CPGs of the Australian National Health and Medical Research Council (1999) was applied as a framework for this study. Data collection tools consisted of the early PPH record form, the postpartum anemia record form and the postpartum blood transfusion record form. Data were analyzed using descriptive statistics and Fisher's exact probability test.

The results of this study revealed that the mothers in the CPGs implementing group had significantly less proportion of early PPH ($p < .05$) but there were no differences in the proportion of postpartum anemia and postpartum blood transfusion when compared with the mothers who received usual nursing care.

The result of this study confirms that the implementation of the CPGs for prevention of early PPH can lead to improved quality outcome.